

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ad Carbonem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Cur non è terra, sed de spumantibus undis
 Nata sed irato sit Cytherea mari?
 Fluctuat an semper miseri quia pectus amantis?
 Aestuat & uarijs mens agitata modis?

DE VENERE ET ROSIS.

P Eccebat Cytherea comas, madidumq; capillū
 Sicabat, Charites carmina lecta canunt.
 Ad cantum Satyri properant, ad carmina Nymphæ,
 Carmina de tacitis sæpibus hausta bibunt.
 Hinc aliquis petulans ausus prodire Dionen,
 Intuitur, docta dum linit ora manu.
 Erubuit pudibunda, ruborq; per ora cucurrit,
 Occupat & teneras purpura grata genas.
 Mox interq; rosas, interq; roseta refugit,
 Delitet, & molles spirat ab ore crocos.
 Dum spirat, funditq; crocos, dum purpura fulget,
 Concipit afflatus Dædala terra deæ.
 Hinc & purpureum flores traxere colorem,
 Quæq; prius candor purpura facta rosa est.
 Has legite, his teneræ crines ornate puellæ,
 Pestano niteat lucida rore coma,
 Vere rosas, æstate rosas diffundite diuæ.
 Spirent templa rosas, ipsæ & olete rosas.

AD CARBONEM.

F Ictilibus si coena placet tibi candidè Carbo,
 Coena parata tibi est, ruraq; nostra patent.
 Et penus, & uirides horti, genialis & umbra.
 Quasq; suas pandit Cirria sylua comas.

ERIDANORVM

Vina mihi deprompta & lecta, & gratu bibenti,
 Aurea siue probes, seu mage nigra placent.
 Lenis aquæ, simplexq; latex, & fertilis urna.
 Certet ut inde merum, pugnet ut inde latex.
 Vernarum mihi fida manus tibi nota ministret,
 Marmaricosq; agitet barbara turba choros.
 Fictilibus tibi mensa, abacusq; nitescet acernus,
 Nullus in extersa non erit æde lepos.
 In primis frons læta, & grati ad pocula lusus,
 Et culti, & nulla rusticitate sales.
 Principio grauidis ponentur lecta canistris
 Quæ tulit autumnus, quæ meus hortus alit.
 Roscida erunt, matura & erunt, & sole recocta.
 Quæq; sua carpsit Antiniana manu.
 Hinc ponetur auis fallaci præda coloni,
 Primaq; cui nomen ficus amata dedit.
 Pingui iure natet, salsaq; immixta suilla.
 Condiat, & tritum lauta patella piper.
 De lanio nihil hic, nihil è caupone morare,
 Rura dabunt quicquid nostra culina coquit.
 Altilis inde capus, raptiq; à matre columbi,
 Anser & implumis, & bene pastus anas.
 Post tener & lactens, & primis cornibus hoedus,
 Quem corno, & ceraso farserit apta manus.
 Forsitan accedet callosum teragus & apri,
 Aut celeris catuli deuia præda lepus,
 Certus at in ueribus sumat iam porcus, obeso
 Et turdo, & merulis, atq; palumbesatur.
 Cuiq; suus præsto sapor, aut quem cærulea limon
 Temperet, aut quem dant Punica pressa liquor.
 Seu quem

Seu quem bacca liquat myrti, liquat herba uirentis
 Serpylli, aut dulci corna recocta sapa.

Felicius accedat tecum. te culta Patulcis,

Illum pro foribus Antiniana manet.

Nec desunt uina, & lances, mensamq; secundam

Qui curent, missas nec sine lege dapes.

Nec tibi post epulas deerit praeceptor amorum.

Ingenio perijt qui miser ipse suo,

Nec formosa suis quem Cynthia coepit ocellis

Contactum nullis ante Cupidinibus.

Delia nec lasciuia neget tibi carmen, & ille

Qui cupit in gelidis montibus esse lapis.

Basia uel tibi mille dabit, dabit altera mille

Lesbia, quiq; senes nullius assis habet.

Tu modo linque forum, linque & uadimonia Carbo

Tantisper, tibi dum rustica coena datur.

AD FORTEM Teramanum consolatoria.

s Ic quereris Teramane, dolor sic pectora uexat,

Audiat ut questus Daunias ora tuos,

Sic miser erepto sensim tabescis amico,

Nulla sit ut lacrimis meta futura tuis.

Pirithoum Theseus, Patroclum fleuit Achilles,

Sed finem lacrimis fecit uterq; suis.

Et mortem Euander nato licet optet adempto,

Insilijt moestos non tamen ipse rogos.

Nec minus in patriam nato moriente superstes,

Et caram uoluit Nestor adire Pylon.

Daunus & extincto crudeli funere Turno,

Solatur nati fata cruenta pater.